

# Jeg skammer mig!

—o—

Vi har modtaget følgende:

Jeg skammer mig som Kvinde over, at vi Kvinder uden at protestere i Tusindtallet lod Rigsdagen vedtage en Lov, der stempler Kvinderne som en Kaste, der ikke er værdig til at forkynde Guds Ord.

Naar vi finder os i, at Kvinderne ved en Lov i Aaret 1921 formenes Adgang til Stillinger som Præster, ligger det maaske i, at vort daglige Arbejde i Hjemmet med dets mange Krav tager vor Tid og vore Kræfter, saa vi ikke evner eller magter ved Siden deraf at tage en politisk Kamp op. Kanske det ogsaa bunder i en Art Beskedenhed eller Ulyst til at gaa imod visse Partiers politiske Opfattelse.

Blev Adgangen til Præsteembeder afhængig af en enstemmig Indstilling fra Menighedernes Repræsentanter, behøvede man saamænd ikke at frygte for at faa kvindelige Præster ansatte uden i enkelte Tilfælde — hvilket ikke skal beklages —, men man undgik da at tilføje Kvinderne en aandelig Krænkelser.

Det foreliggende Tilfælde viser, hvor skrøbelig vor samfundsmæssige Stilling er. Det er haardt at maatte erkende det, efter at vi nu har faaet baade kommunal og politisk Borgerret.

Sorø, d. 14. Februar.

Magdalene Lauridsen.  
(Socialdemokr.).